

ledes Karl. Dersom Nr. 1 er betegnet som skiftet til Rytter, til Hestkarl, for ikke at sige Cavallerist, og Nr. 15 ogsaa er skiftet til Rytter, og Ingen af dem er uværdig til Krigstjenesten, saa har intet Menneſke Noget at bestille med, om Nr. 15 bliver Nr. 1, og Nr. 1 bliver Nr. 15, og navnlig har Krigsbestyrelsen aldeles Intet at bestille dermed, thi den behøver slet ikke at kjende Nummerlisterne eller Trækningslisterne, førend man leverer den den til endelig Brug; i den mellemiggende Tid er den aldeles uden derfor. Om Nummerbytningen troer jeg altsaa ikke, at der kan være Spørgsmaal; men dernæst er der den Bytning, som vi kalde Bytning af Viltkaar, d. v. s. Bytning mellem Personer, der i Henhold til den Classeninddeling, som efter selve Værnepligtsloven findes Sted, forandre Stilling, saaledes at den, der skulde indkaldes og tjene iaar, bytter med En, der kunde have været indkaldt for 3, 4 eller 5 Aar siden, en Bytning, der navnlig vil kunne finde Sted mellem yngre Forstærkningsmænd — thi kun om de yngre kan der være Tale — og unge Mænd, der blive udstrevede til Hæertjenesten. Om disse Forstærkningsmænd vil man uregelmæssig kunne sige: at bytte, ligesom, simpelt, som de kunne gjøre, der nylig have været fremstillede for Udskrivningsbordet og alle ere erkjendte for brugbare, kunne de ikke; thi i de Aar, der ere hengaaede, kan den Vedkommende være kommen til at lide af saadanne Brøst paa Legeme og Helbred eller paa sin Moralitet, at man ikke kan tage imod ham — men hvad forudsætter det? Det forudsætter aldeles ikke Andet, og kan ikke forudsætte Andet, end at den Vedkommende fremstiller sig for den behørig Myndighed — det er enten Udskrivningschefen eller selve Sessionen — og bliver anerkjendt for at have de nødvendige Egenstaber, til at kunne tjene for sig selv, saaledes at han, dersom han imorgen blev indkaldt i Henhold til en Lov, der indkaldte den Aldersklasse, hvortil han hører, ikke kan sættes tilbage; dette maa godtgjøres med Hensyn til ham, men heller ikke mere. At han skulde have de samme Egenstaber, som man forlanger af en Stillingsmand, det er kun at forsøge Prisen paa denne Bytning, og det aldeles uberettiget; thi ogsaa med Hensyn til denne Bytning af Viltkaar har

Krigsministeriet ikke Andet at gjøre end at undersøge, om den Mand, man leverer, ikke er ud over de Reveaar, han maa have, om han har den legemlige Dygtighed osv., og om han ikke er uværdig til Krigstjenesten; om han er overdreven værdig, behøver man ikke at undersøge. Med Hensyn til Stillingsmanden sige de: vi ville vide, om han er umaadelig værdig. Velan, men med Hensyn til Bytningsmanden have de kun den nævnte Betingelse at holde sig til, nemlig, om han efter Værnepligtsloven er ikke-uværdig; vil man gaae videre, saa maa man gjøre vedkommende Paragraph skarper, men gjør man ikke det, saa kan man ikke opstille nogen anden Begrænsning, thi det er mig umuligt at begribe, hvorfra Indsigelserne herimod skulde kunne hentes. Man kan, som sagt, sige: ja, saa ville vi blive staaende hvor vi ere. Jeg har forudsæet den Mulighed og svarer fra mit Standpunkt; vi puste det Samme, saa blive vi indtil videre, hvor vi ere. Hermed har jeg omtalt Endringsforslagene til §§ 24, 25, 26 og 27. § 28 angaaer Maaden, hvorpaa man skal bytte; vi have ifjor antaget, at naar det ikke skete ved selve Sessionen, skulde det kunne gjøres for Udskrivningschefen, og den Sag er jo klar og aldeles simpel. Udskrivningschefen har Lister over det Mandskab, som ved Sessionen er erkjendt dygtigt og brugbart, tilligemed Vedtegning om, til hvilken Vaabenart de ere stillede, og han har altsaa slet ikke Andet at gjøre end, naar to Personer komme og melde, at de ville bytte, at see efter, om de Begge have Vedtegning til samme Vaabenart og saa lade dem bytte; dermed er den Sag afgjort; det er en ganske simpel Contoursag, hvortil der ikke behøves nogen anden Myndigheds Mellemkomst. Jeg skal meget gjerne indrømme, at vi ved at give denne Adkomst til at gaae Bytningen berigtiget for Udskrivningschefen give overmaade Lidt, saalange vi have disse uhykelige Udskrivningschefer; jeg vil haabe, at vi maae blive frie for dette uhykelige Institut, saaledes at Udskrivningschefens Forretninger blive henlagte under Amtmandstaberne, hvorved Befolkningen med langt større Letthed kan faae alle den Slags Sager bragte i Orden, ligesom ogsaa Indkaldelsen derved vil blive meget bekvemmere for Militairvæsenet.